

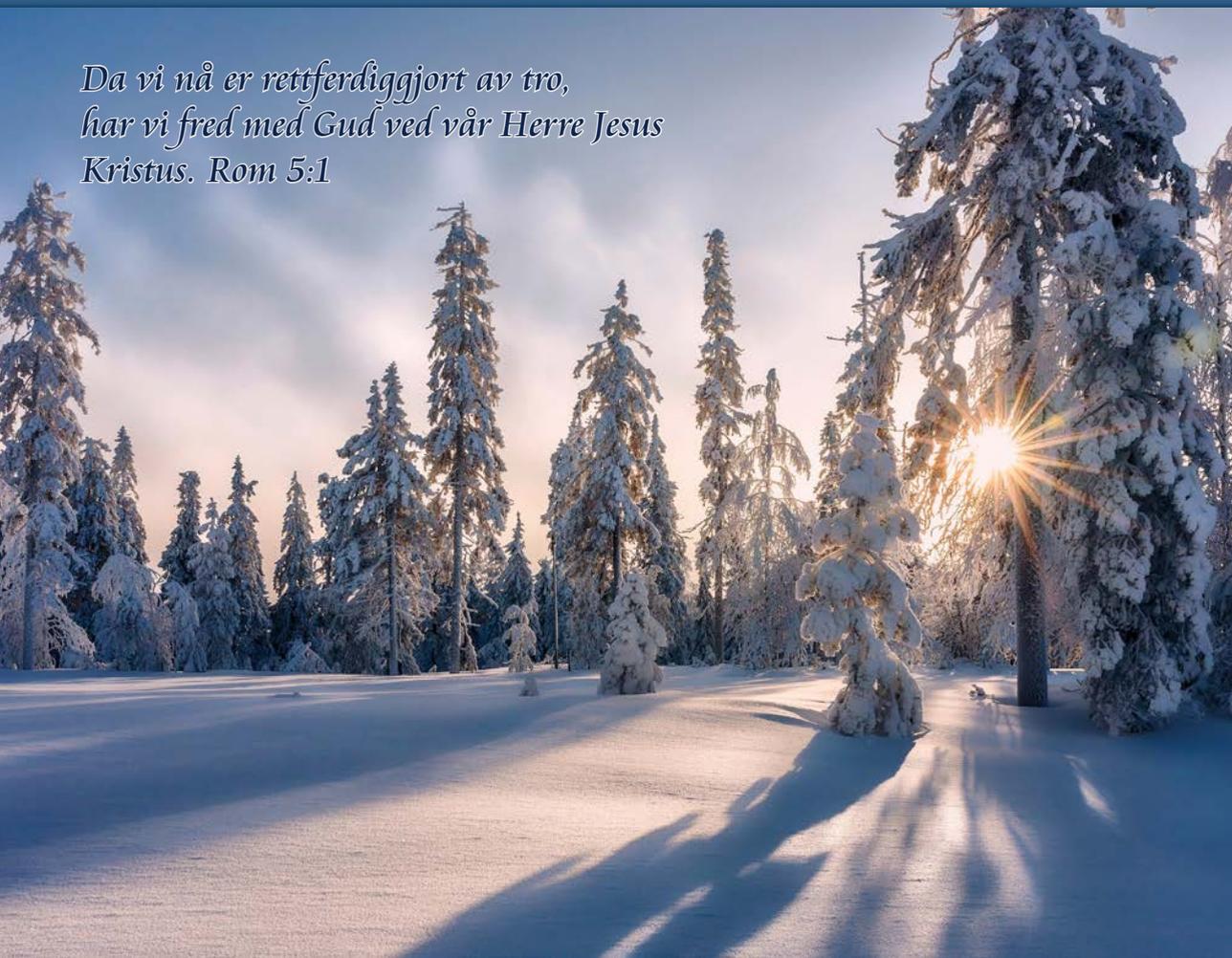
BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

1/2022
31. årgang

*Da vi nå er rettferdiggjort av tro,
har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus
Kristus. Rom 5:1*

I dette nummeret:

Under Guds nådehimmel
Ekstremvær – menneskets skyld?
Radikal kjønnteori i skolebøkene

www.bibelsk-tro.no

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, Mangor Goa, avd.leder Olav Stokka,

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, Sivilingeniør John Peder Samdal, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg, Controller Finn-Widar Knutzen.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, Controller Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø,

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Foto på forsiden:
Robert_C
pixabay

Under Guds nådehimmel

Leder. Av Olav Hermod Kydland 4

Åndelig søvn

Andakt. Av Ove Eikje 6

Det enda som bår

Sang. Av Lydia Lithell 7

Den vernende muren for Guds folk

Bokklipp. Av Hans Erik Nissen 8

Frykt og gudsfrykt

Troslivet. Av Asger Jensen 9

Fallets dag

Bokklipp. Av Carl Olof Rosenius 10

Mens du er på veien

Bibelsk sjelesorg. Av Lars Fossdal 11

Mindeord om Asger Jensen

Minneord. Av Immanuel Fuglesang 12

Ekstremvær – menneskets skyld?

Aktuelt tema. Av Per Bergene Holm 13

Radikal kjønnsteori i skolebøkene

Fra troens slagmark. Av Eivind Gjerde 14

Hvorfor kristendommen blir en trussel for det offentlige Norge

Åndssituasjonen. Av Kjell Skartveit 20

Litt mer om ung jord-kreasjonisme

Aktuelt tema. Av Axel Saxe 22

Tåreprofeten Jeremias. av Peter Olsen

Bokmelding. Av Eivind Gjerde 24

Åndsmakt – ikke bare ord

Vitnesbyrd og tjeneste. Av Dag Rune Lid 26

Om fortapelsen og dansen rundt gullkalven

Fra troens slagmark. Av Per Haakonsen 27

Grunnvollen

Bokklipp. Av Niels Peter Madsen 28

Det nye Jerusalem

Bokklipp. Av Carl Fr. Wisløff 29

**”Hans navn skal kalles Jesus,
Sitt folk han frelse skal,
Og slektens trone reise
I fra dens dype fall.”**

(Nr. 265 v. 3 i Sangboken)

Neste nummer kommer i mars

Under Guds nådehimmel

AV OLAV HERMOD KYDLAND

Vi vil i denne leder se noe på hvordan Gud åpenbarte seg for å vise sin nåde overfor både jøder og hedninger. Den gammeltestamentlige historie er en frelseshistorie hvor Gud kaller Abraham og dermed israelsfolket til å være hans utvalgte folk. For som Herren sa til Abraham: *“Og i deg skal alle jordens slekter velsignes”* (1 Mos 123).

Spørsmålet blir da: Hvordan kan Gud åpenbare seg og avsløre hvem han er, hans kjærlighet og sin vilje overfor menneskene? Hvordan har Gud åpenbart sin nåde og hellighet overfor sin skapning?

Guds åpenbaring overfor patriarken Jakob kan lære oss noe om hvordan Gud åpenbarte seg for ham og senere for hans etterkommere.

I 1 Mos 28,10-22 leser vi om en trett og sliten Jakob som flyktet bort fra sin bror, Esau, som sto ham etter livet.

Da mørket falt på, overnattet Jakob ute med en stein under sitt hode. Mens han lå og sov, drømte han om en stige som var reist opp fra jorda, og toppen nådde til himmelen. Jakob så Guds engler som steg opp og steg ned på den.

Gud åpenbarte seg på denne måten og viste Jakob om at himmel og jord var forbundet på en måte. Gud åpenbarte seg for Jakob som fedrenes Gud som ville gi Jakobs ætt landet hvor han nå lå. Likedan talte Herren om at Jakobs ætt skulle bli stor, men det aller største at i Jakob og hans ætt skulle alle jordens slekter velsignes.

Herren lovet også å holde alle løftene som han hadde gitt til Jakob. Dette viser oss hvor stor og nådig Herren er. Ved sine engler som er skapt av Gud til å tjene ham, åpenbarer Herren sin vilje og plan.

Himmelstigen i NT

Omlag 2000 år senere taler Jesus om denne himmelstigen. Løftet var gitt av Herren

til Jakob og hans ætt at alle folk skulle bli velsignet i hans ætt.

I 2 Mos 3 tales det om hvordan Herrens engel åpenbarte seg for Moses ved den brennende tornebusken og avslørte sitt navn: *“Jeg er den jeg er”*. Moses skulle si til Israels barn at *“JEG ER har sendt meg til dere”*.

Mange år gikk hvor Herren åpenbarte seg ved dommere og profeter som brakte ordet fra Herren videre, både om hans nåde og hans hellighet (Se Heb 1,1-3!). Israel fikk lære at Gud er en hellig Gud som ikke tåler synd, men han er også en kjærlig Gud som viser sin nåde mot dem som tar imot ham og hans løftesord.

I tidens fylde sendte så Gud sin enbårne Sønn til jord, født av jomfru Maria, for å frelse botferdige syndere. Apostelen Johannes kaller ham *“Ordet”* og sier: *“Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Og vi så hans herlighet, en herlighet som den en enbåren Sønn har fra sin Far; full av nåde og sannhet”* (Joh 1,14).

Jesus ble menneske, sann Gud og sant menneske. Disiplene så hans herlighet. Han var avglansen av sin himmelske Far, full av nåde og sannhet. Sønnen åpenbarte i sin person Guds nåde, nemlig at Gud elsker sin falne skapning og ville ha samfunn med dem via mellommannen, Jesus Kristus.

Samtidig åpenbarte Jesus også *“sannheten”* både om den fullkomne sannhet om Gud og sannheten om menneskene at de er syndere og tilhører Adams falne slekt.

Jesus, sann Gud og sant menneske, kom for å åpne en veg fra Gud til denne arme jord, en veg, en stige som var blitt stengt ved syndefallet.

Løftet til Jakob gikk i oppfyllelse da Jesus kom. Han var i sin person den stigen som Jakob så i sin drøm ved Betel i Kana'an. Jesus hadde nok i tankene det løftet som ble gitt til Jakob da han uttalte: *“Sannelig, sannelig sier jeg dere:*

Dere skal se himmelen åpnet og Guds engler stige opp og stige ned over Menneskesønnen” (Joh 1,51).

Så godt å vite at Jesus åpnet adgang mellom Gud og mennesker, mellom himmel og jord, ved sin forsoning og død på Golgata.

Disiplene ble vitner til Jesu ord og gjerninger da de vandret sammen med ham. De så nok ikke englene, men englene var i virksomhet ved Jesu gjerninger.

I samfunnet med Jesus erkjente de at Jesus var denne himmelstigen. Ingen vil finne nåde hos Gud utenfor Jesus, for han er den eneste himmelstigen som forbinder himmelen med jorda. Derfor sier Jesus: *“Jeg er veien og sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg” (Joh 14,6).*

Men Jesus gjorde ikke noe av seg selv, men bare det han så Faderen gjøre (Joh 5,19). Han ba til sin himmelske far før han utførte sine mektige og guddommelige gjerninger. Derfor kan vi si at himmelen var åpen over Jesus, og englene bar bud til Faderen og fra Faderen til Jesus.

Guds rike var kommet til jord, men bare noen få erkjente det og lot seg overbevise.

Men til dem sier Guds ord: *“Men alle dem som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn” (Joh 1,12).*

Alt det Jesus er og har, blir gitt til botferdige syndere som tar imot Jesus. De blir rettfærdiggjort og født på ny, for å tjene Herren med sitt liv og sine gjerninger. Apostelen sier: *“For av hans fylde har vi alle fått, og det nåde over nåde” (Joh 1,16).* Ja, Guds nåde er stor mot botferdige syndere.

Guds nåde

Ikke noe menneske kan fatte den store nåde Gud har vist oss mennesker. Men ved Sønnen, Jesus Kristus, har han åpenbart sin guddommelige vilje og plan, for å frelse menneskene. Hans frelsesverk kulminerte på Golgata kors hvor han døde en stedfortredende død, ble gravlagt, men stod opp fra de døde den tredje dagen. Nå sitter han

ved Guds høyre hånd og går i forbønn for sine.

Derfor taler Bibelen mye om Guds nåde. I 1 Pet 5,10 karakteriseres Gud som *“all nådes Gud”*, for all Guds nåde kommer fra ham, og hans trone kalles *“nådens trone”*.

Guds ord oppfordrer de troende *“med frimodighet å tre fram for nådens trone, for at vi kan få miskunn og finne nåde til hjelp i rette tid” (Heb 4,16).*

Bibelen taler også om Den Hellige Ånd som *“nådens Ånd”*, for den bringer nåde med seg (Heb 10,29).

Om Jesus sies det at han var *“full av nåde og sannhet” (Joh 1,14)*. Og i Joh 1,17 sies det at *“nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus”*.

Følgelig kan vi si at Den trenige Gud er bærer av nåden og åpenbarer den for sine tilbedere.

Hvordan beskrives så nåden?

Guds nåde beskrives som overmåte rik (Rom 5,15. Se også 2 Kor 9,14!), mangfoldig (1 Pet 4,10), tilstrekkelig (2 Kor 12,9), herlig (Ef 1,6) og tilbys i evangeliet (Apg 20,24,32).

Guds nåde er en kilde til Herrens forbarmelse (Jes 60,10), til utvelgelsen (Rom 11,5), Guds kall (Gal 1,15), rettfærdiggjørelsen (Rom 3,24; Tit 3,7), syndenes forlatelse (Ef 1,7), frelse, (Apg 15,11; Ef 2,5,8). trøst og håp, (2 Tess 2,16) og Kristi navn herliggjøres i de troende ved nåden (2 Tess 1,12).

Godt å vite at de troende er under nåden (Rom 6,14; 2 Kor 8,1; 2 Kor 9,14), omgis med nåde (Sal 5,13), er arvinger til livets nåde (1 Pet 3,7), får nåde av Kristus (Joh 1,16), blir sterke og styrket ved nåden (2 Tim 2,1; Heb 13,9) og de troende skal vokse i nåden (2 Pet 3,18).

Guds barn skal også be om Guds nåde. I Heb 4,16 leser vi: *“La oss derfor med frimodighet tre fram for nådens trone, for at vi kan få miskunn, og finne nåde til hjelp i rette tid”*.

Vi skal også be for andre om at nåden skal være med dem som elsker Jesus Kristus (se 2 Kor 13,13; Ef 6,24!). Men Bibelen advarer også og sier: *“Se til at ikke noen forspiller Guds nåde. ...” (Heb 12,15).*

La oss derfor avsluningsvis slå fast at alle

kristne lever under Guds nådehimmel. Jesu har åpnet en veg, en stige til himmelen, for alle mennesker. Men det ser ut for at det er forholdsvis få som erkjenner det og tar imot frelsen.

Men fremdeles går innbydelsen ut om å forlike seg med Gud og ta imot Jesus

Kristus, for Gud elsker verden og vil at alle mennesker skal erkjenne sannheten og ta imot evangeliet.

Ennå lyder Herrens kall til frelse: Si derfor ja til kallet så du også får leve under Guds nådehimmel! □

Sliter du med åndelig søvn?

AV OVE EIKJE

Vi lever i de siste tider, og Bibelen har sterke advarsler mot at det da skal være søvnens tid blant bekjennende kristne. Kanskje du også kjenner på det som står i sangen: «Giften i tidens vær og vind truer å røve meg livet».

Det er så lett å komme bort fra Gud og falle i åndelig søvn. Derfor står det også formaninger i Bibelen som for eksempel: «*Våk derfor! For dere vet ikke hva dag deres Herre kommer.*» (Matt 24,42)

Her er noen kjennetegn på den som sover, og vi kan også tenke på dem når det gjelder åndelig søvn:

Den som sover han drømmer. Ekspertene kan fortelle at vi drømmer faktisk hver natt, men det er ikke alltid vi husker dette når vi våkner. Men vi opplever altså en tilstand som ikke er virkelig. Er det slik også i vårt åndelig liv at vi lever i en drøm som ikke forteller oss hva som egentlig skjer?

Den som sover vet ikke hva som skjer rundt ham. Når du ligger og sover kan det skje mye

underlig rundt deg som du ikke får med deg. Er det slik også i vårt åndelig liv at vi ikke forstår hva som foregår rundt oss i den åndelige verden fordi vi sover?

Den som sover tar ikke til seg næring. Vi trenger mat for å leve, men en sovende savner ikke dette. Er det slik også i vårt åndelige liv at vi ikke tar til oss næring fra Guds ord fordi vi sover og ikke føler at vi trenger mat for sjelen? Da vil vårt gudsliv tørke inn og forsvinne fordi det ikke får næring.

Den som sover slipper å kjempe. Når du er våken trengs det å kjempe også for å nå hjem til himmelen. Det er kamp mot djevelen, verden og vårt eget kjød. Er det slik i vårt åndelige liv at vi slipper å kjempe? Det kan tyde på at vi er midt inni en åndelig søvn.

Med andre ord opplever den som sover en uvirkelig tilstand som ikke er det sanne liv. Må ikke det være vår situasjon i kristenlivet fordi vi er i åndelig søvn. Da vil Jesus fremfor noe annet at vi skal våkne opp fra vår tilstand: «Derfor sier Skriften: Våk opp, du som sover! Stå opp fra de døde, og Kristus skal lyse for deg.» (Ef 5,14).

Hvordan skal vi make å holde oss åndelig våkne?

Vi får hver dag leve i Jesu verk for oss syndere. «*Men han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham (Jesus) for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom.*» (Jes 53,5)

Fortsetter på side 8

Angående Bibelsk Tro!

Det er anledning til å få Bibelsk Tro som pdf som vedlegg til e-mail. Dersom du ønsker det, vennligst oppgi ditt navn og adresse + din e-mailadresse til btpost@bibelsk-tro.no

Det enda som bär

Det enda som bär när allting annat vacklar,
det är Guds nåd och hans barmhärtighet.
All jordisk berömmelse och glans den slocknar
när sist jag står hos Gud i härlighet.

Kor: Det enda jag vet det är att nåden räcker,
att Kristi blod min synd, min skuld betäcker.
Det enda jag har att lita till en gång,
det är Guds nåd, Guds gränslösa nåd.

DDet enda som står igenom alla tider,
är Kristi kors och blodets säkra grund.
Ty allt vad jag byggt av hö och strå det faller.
Det varar blott en kort, en flyktig stund.

Det enda jag har inför den vita tronen,
det är en frälsad själ. Halleluja!
Och detta är nog ty all min synd blev sonad
när Jesus dog för mig på Golgata.

(Lydia Lithell. Nr. 243 i Sangboken)

Vi får lov til hver dag å gå til Jesus med våre synder – og åpent legge dem fram for ham – om det er for tusende gang!

Det er bare Jesu verk for syndere som holder for Gud. «*For ingen kan legge en annen grunnvoll enn den som er lagt, det er Jesus Kristus.*» (1 Kor 3,11)

J.F. Løvgren som blant annet har skrevet romanen «Våre lamper slukner» har sagt det så

treffende: «Hvis du bygger din frelse på Jesu verk alene, har du nok. Men bygger du på noe mer enn Jesus, så har du ikke nok!»

La oss gå til Herren og spørre han hva vi bygger vår frelse på: «*Ransak meg, Gud, og kjenn mitt hjerte! Prøv meg og kjenne mine mangfoldige tanker, se om jeg er på fortapelsens vei, og led meg på evighetens vei!*» (Salme 139,23-24) □

Den vernende muren for Guds folk

AV HANS ERIK NISSEN

«*De som er blitt befridd fra fangenskapet og nå bor der i landskapet, er i stor ulykke og vanære. Jerusalems mur er nedrevet og portene er oppbrent.*» (Neh 1,3)

Guds folk er i trengsel på samme måte som israelittene var det. Også våre murer er nedrevet. Skremmende mange av Guds folk har mistet sinn og sans for den sunne lære. Det skyldes først og fremst bibelkritikken.

I Paradis spurte Satan: «*Har Gud virkelig sagt?*» Det sammen spørsmålet stiller han også i dag gjennom noen av tjenerne i menigheten. Det er de glupske ulvene som Paulus talte om. De vil ikke spare flokken. Fra vår egen midte kommer de som går på rov.

Mange av dem som kaller seg selv kristne, setter spørsmålsteget ved Guds ord. De mener at vi ikke fullt ut kan regne med alt det sier. Denne grunnholdningen er farlig. Den gjør den enkelte til dommer over Guds ord.

Mange i menigheten er mer avhengig av hva flertallet tenker og sier, enn av Ordets klare tale. Det er så mye som er tidsbestemt, sier man. Man taler om motsigelser og feil. Resultatet blir at vi sitter igjen med en Bibel som er tappet for autoritet og myndighet.

Den vernende muren for Guds folk er også blitt nedrevet av den skjulte bibelkritikken. Man fastholder det riktige synet på Guds ord,

men man retter seg ikke etter det. Hver gang samvittigheten rører på seg, beroliger man seg selv med sitt Bibelsyn.

En levende kristen tror Gud på hans ord og lever etter det. Daglig lider han nederlag. Daglig må han motta nåde på nytt igjen.

Og han opphøyer seg ikke over Guds folk i dets store åndelige nød. Nei, som Nehemja gjør han seg til ett med folket og bærer det fram for Gud i bønn.

Gud har gjort undere før. Det kan skje igjen. Ørkenen kan atter blomstre som en hage. Guds ord kan bli vårt vern. Hans navn kan igjen bli trodd. Hans vilje kan bli fulgt. Herre, la det skje i din nåde.

(Fra andaktsboka «Ett er nødvendig», 14. september) □

Bestill Bibelsk Tro
for 2022 og få
nr 5 og 6 for 2021

Frykt og gudsfrykt

AV ASGER JENSEN

Mange mennesker frykter. Tar vi dagens hendelser i betraktning er det ikke så rart. Så mye skjer omkring oss, og vi blir både redde og engstelige. Hva er det neste som skal skje, eller rammer det meg eller min familie? For tiden er koronaviruset et samtaleemne for de fleste mennesker, og regjeringen vår har anbefalt forhåndsregler, som det anbefales sterkt å overholde.

Guds ord

Guds Ord taler også om frykt. Først og fremst å frykte Gud. Mange taler likevel som om at vi som Guds barn ikke har noen grunn til å frykte Gud. Det er nærmest i strid med allmenn oppfattelse av kristendom at vi som et Guds barn skulle frykte Gud. Leser vi i Guds ord taler det annerledes om frykt. Ja, det taler likefrem om å lære å frykte Gud (Salme 34,12). Og i Romerne 3 tales det om menneskers manglende søken etter Gud: Ikke én som søker Gud, og i vers 18: Gudsfrykt er det ikke for deres øyne. Her ser vi at den manglende gudsfrykt egentlig er ulydighet mot Gud og ringeakt av hans ord.

Et godt land

Vi lever i et godt land og har mye å takke Gud for. Men når vi tenker på våre ledes anbefaling i en kritisk situasjon, som den vi opplever nå i forbindelse med koronaviruset, er det allikevel litt beskjemmende at vi står over for statsledere som overhodet ikke har Gud i tankene. De gjør mye ut av at vi skal ta tingene alvorlig og passe godt på hverandre. De skisserer for oss at om det verst tenkelige skulle skje, vil det bli tatt i bruk midler som de fleste ikke vil bli glade over. Men ikke et eneste ord om den Gud som vi har over oss. I sannhet lever vi i et gudløst land, selv om vi daglig opplever vårt lands mange og forunderlige goder.

Miste livet

Vi er alle redde for å miste det liv vi daglig lever sammen med andre, ikke minst det vi lever sammen med våre kjære. Og av den grunn kommer vi også til å frykte døden. I Lukas 12 sier Jesus i vers 4 og 5: *«Men til dere, mine venner, sier jeg: Frykt ikke for dem som slår legemet i hjel og deretter ikke kan gjøre mer. Jeg skal vise dere hvem dere skal frykte: Frykt for ham som har makt til å slå i hjel og deretter å kaste i helvete. Ja, sier jeg dere: Ham skal dere frykte.»*

Å bli slått i hjel av et virus eller noe annet er sånn sett ikke det verste som kan skje. Men å bli kastet i helvete av den levende og hellige Gud, det er forferdelig. Frykter vi for det? En av våre gamle predikanter nevnte ofte at dette med å dø ikke er noen katastrofe. Og det er jo sant, men å bli kastet i helvete – av Gud, det er det mest forferdelige som kan skje. Ikke underlig at den samme Gud igjen og igjen oppfordrer oss alle til å søke Ham, mens Han søker oss.

Gud er sterkere

Leser vi vår bibel med omtanke kan vi ikke unngå å legge merke til at alle destruktive krefter med sjelefienden i front, er noe vi ikke skal undervurdere. Djvelen er oss ofte for sterk, og vi lider mange nederlag. Men som et Guds barn tilhører du og jeg Én som er sterkere enn vår motstander. Og ikke nok med det, Jesus har beseiret ham på det kors som ble reist utenfor Jerusalem. Her finnes all vår trøst og all vår hjelp imot både frykt og nederlag og virus og alt annet som kan gjøre oss mennesker engstelige og urolige.

Den andre siden

Vi vet ingenting om fremtiden. Det tales mye om den andre siden av koronakrisen. Vi vet ingenting om det kommer en annen side av

denne krisen. Alt ligger i Guds hånd, og vi må alle be om at det som nå er skjedd må tale sitt alvorlige språk til oss om å vende om fra det liv vi har tatt for gitt, og som vi nærmest har levd som om vi eide hele verden.

Jesu blod

Krisen er Guds kall til oss. Vende oss bort fra våre synder, bekjenne dem for Gud og ta imot Jesus, som vår Frelser. Det eneste middel mot alle kriser, alle synder og alle nederlag i et menneskeliv er Jesu blod. Ingenting er så forunderlig som det. Gud har sendt sin egen Sønn til denne verden for å redde oss fra fortapelsen. Han har kalt oss så lenge, men for de fleste har kallet blitt overhørt. Måtte vi ikke fortsette med det, men derimot takke ham for at han også nå kaller på oss, for å berge oss hjem til sin himmel.

Vandre i lyset

1 Joh 1,7: *«Men dersom vi vandrer i lyset, likesom han er i lyset, da har vi samfunn med hverandre, og Jesu, hans Sønnns blod renser oss fra all synd.»*

Å vandre i lyset er å gå til Jesus og bekjenne sine synder, sin likegyldighet, sin egoisme, sin lengsel og begeistring for denne verden som ligger i det onde, og som jeg i alt for høy grad har søkt for å tilfredsstille alt det som er meg til behag.

Fremtiden

Fremtiden kjenner vi ikke og har aldri kjent den. Det er kun Gud som kjenner den. Og nettopp fordi han kjenner den, vil han lede oss inn på den rette vei mot det mål han har satt for enhver som tror på Jesus. Måtte vi høre hva han sier til oss i sitt ord! □

Fallets dag

AV CARL OLOF ROSENIUS

«Og kvinnen så at treet var godt å ete av, og at det var en lyst for øynene, og at det var et prektig tre, siden en kunne få forstand av det» (1 Mos 3,6).

Her blir det fortalt oss hva det var som førte til at kvinnen syndet. Først så hun at treet var godt å ete av – en lyst for øynene. Der ble selve begjæret vekket. Dernest fant hun ut at det var nyttig å ete av det, ettersom det ville opplyse forstanden. *«Og hun tok av frukten og åt, og ga sin mann som sto hos henne, og han åt.»*

Forferdelige øyeblikk! Hun tok – tok av den frukt Herren den allmektige hadde forbudt dem å røre!

Hun tok, – hun åt – hun ga sin mann, og han åt. Nå var fallet skjedd. Og hva ble så følgen av dette?

«Da ble øynene deres åpnet, og de ble

vår at de var nakne, og de heftet fikenblad sammen og bandt dem om livet. Og de hørte Gud Herren som vandret i hagen, da dagen var blitt kjølig. Og Adam og hans hustru skjulte seg for Gud Herrens åsyn, mellom trærne i hagen.»

Dette var døden. – Den død Gud Herren hadde forutsagt: *«Den dag du eter av det, skal du visselig dø.»* Nå flyr de for Gud og skjuler seg for sin himmelske far. Lykken de hadde eid i samlivet med ham, var forbi. Kjærligheten til Gud, gleden ved hans nærvær, og tilliten til hans ord – alt var forsvunnet. Det rene hellige sinn, – Gudsbilledet i forstand og hjerte var borte, – for dem og slekten.

(Fra Kristus – vår rettferdighet.15.dag) □

Mens du er på veien

AV LARS FOSSDAL

Jesus sier i Luk 12,58-59, at dersom en person har kommet i unåde hos en annen og derfor dras for retten, bør han gjøre seg umak med å bli forlikt med denne personen mens de er på vei til domstolen. For der vil han bli anklaget for det gale han har gjort, dømt skyldig og kastet i fengsel inntil han har betalt til siste øre.

Du er på vei til en rettssak, dersom du ikke alt er blitt forlikt med Gud. Du har nemlig brutt Guds gode vilje. Han er hellig, og derfor tåler han ikke ondskap. I de ti bud sier han deg hva han krever av deg for at du skal være et godt og fullkomment menneske. Når du ikke etterlever dem, er du en lovovertreder. Du krenker Gud.

Gud ser deg alltid, og du har alltid med ham å gjøre. Det du gjør mot en av hans minste, det gjør du mot Gud. Alt du har lyst til, tenker på, sier og gjør som strir mot hans vilje, skriver han ned i en bok i himmelen. På dommens dag skal han lese opp fra denne boken om hvordan du levde ditt liv.

Overtredelser har alltid følger. Bryter du Norges lover blir du dømt skyldig om du blir tatt. Synder du mot Gud, er straffen den evige fortapelse.

Gud elsker deg og vil ikke at du skal gå fortapt. Han har derfor ordnet med en frelse for

deg. Det skjedde da hans Sønn, Jesus, kom hit ned til jord for å bli et sant menneske. Han elsket Gud av hele sitt hjerte og sine medmennesker som seg selv. Alltid sa han nei til djevelen og det onde og seiret fullkomment. Han levde sitt liv slik du skulle levd det. Hans rettferdighet ønsker Gud å overføre til deg. Også med dine synder har Gud ordnet opp, både de du alt har gjort og de du kommer til å gjøre. Gud overførte dem på Jesus. Han døde for dem på korset. Ja, alt det som gikk deg imot tok han bort idet han naglet det til korset. Ved det Jesus gjorde er Gud nå forlikt, hans hjerte er åpent for deg.

Men om Gud er forlikt med deg, betyr ikke det at du er forlikt med ham. Et forhold er alltid gjensidig. Den ene part kan godt være forsonet, mens den andre fremdeles har et stengt hjerte. Lar du synd, løgn og egoisme herske i ditt hjerte, viser det at du ikke er forlikt med Gud, det er ikke rom for ham i ditt hjertet. Din synd stenger han ute. Gud og synd er som vann og ild, de kan ikke forenes. Det ene fortrenger den andre.

«Mens du er på veien» sa Jesus at du skulle forsones deg med din motpart. Merk deg dette. Du har «nådetid». Du kan få ordnet ditt forhold til Gud her i tiden. «Gjør deg umak», sa Jesus. Dette betyr at du må sette alt inn på å bli forlikt med

CD

”Jeg takker deg, Herre!”
med sang av Torvald Kjetilstad

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Gud mens det er tid. La ingen synd og frykt for mennesker binde deg og hindre deg i det. Vend deg bort fra alt som er ondt i Guds øyne og lev etter Guds vilje. Bekjenn din synd for ham og tro på frelsen han har ordnet for deg i Jesus. Da får du del i den frelsen Gud har ordnet for deg. Da blir du forliket med Gud og Gud med deg. Det blir et gjensidig forhold. Det er fred mellom deg og Gud. På dommens dag blir du kjent rettferdig, og du får gå inn til hans paradisi i himmelen.

I Luk 16 forteller Jesus om en mann som ikke forlikte seg med Gud mens han hadde

tid. Da han døde, slo han sine øynene opp i dødsriket - som er et oppbevaringssted for de døde inntil dommedag. Det første han sier da han var kommet dit, var: «*Jeg pines storlig i denne ild.*» Han fikk allerede da en forsmak på hva som ventet ham i den evige fortapelsen.

Forlik deg med Gud mens det ennå er tid! Gjør deg umak! For det kommer en dag da det er for sent. Omvender du deg ikke, skal du angre bittært på at du ikke satte alt inn på å forlike deg med Gud mens du hadde anledning. For det finnes nemlig ingen utganger fra den evige fortapelse. □

Asger Jensen til minde!

AV IMMANUEL FUGLSANG

Den 19. september 2021 blev den danske forkynder Asger Jensen, fra Bornholm, forfremmet til herligheden hjemme hos Gud.

Efter nogen års svækkelse af sit helbred fik Asger Jensen i april måned i år konstateret alvorlig sygdom i form af kræft i bugspytkirtlen. Og efter ca. et halvt års sygdomsforløb sov han stille ind søndag den 19. september på Bornholms Hospital.

Under det meste af sygdomsperioden modtog Asger Jensen pleje og støtte i sit hjem i Hasle, men nogle ganske få dage før sin død blev han indlagt på det lokale hospital.

Det var en stor glæde for familien, at de kunne opleve Guds fred over sygdomsforløbet helt fra våren og frem til dødsprocessen i høsten. Således kunne hustruen og børnene skrive disse ord i en mail til familie og venner kort tid efter dødens indtræden: "Det hele er blevet lagt så godt til rette for os hele vejen igennem. Dejligt med sådan bønnehørelse, og stor tak til Gud og jer, der har bedt for os."

Asger Jensen blev født på Bornholm i 1934. Efter endt skolegang blev han uddannet som baker, men senere blev han beskæftiget i et lokalt industrifirma. Og stort set i hele sit arbejdsliv var han beskæftiget med administration og bogholderi.

Han voksede op i et hjem, der var dybt præget af den kristne tro og overbevisning. Således var søndagsskole, juniorkreds og ungdomsforening en naturlig del af hans opvækst. I 1956/57 havde han et ophold på Luthersk Missionsforenings Højskole i Hillerød, og i årene derefter blev han kaldet til mange forskellige tjenester i det kristne arbejde på fødeøen.

I 1960 blev Asger Jensen gift med Irene, som også var født og opvokset på Bornholm, og i 2020 kunne de markere deres diamantbryllup sammen med familien.

I årene omkring 1990 fik Asger Jensen sammen med den danske forkynder Erik Trans kontakt med nogle bedehusforsamlinger i

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

Norge - herunder også arbeidet i forbindelse med Bibelsk Tro. Og det blev i årene derefter til adskillige reiser til kurser og møderækker i såvel det sydlige Norge som i Namdalen i Trøndelag-området. Herunder var ikke minst Bibelsamlingerne på Audnastrand et godt samlingspunkt for adskillige norske og danske venner.

Om samarbeidet med Asger Jensen i forkyndervirksomheden fortæller Erik Trans: "Det var godt at reise sammen med Asger – og at stå i mødevirksomhed sammen med ham – både i Norge og Danmark. Han var alltid godt forberedt, når han stod frem med Guds Ord. Og han var frimodig i tjenesten, og det havde sin grund i hans fulde tillid til Guds Ord. Og han

støttede og opmuntrede mig ofte, når jeg havde mødeuger på Bornholm. Det vil jeg aldrig glemme ham for. En god og velsignet broder i Herren var han alltid".

Mange norske bedehusvenner fik i årenes løb en god og frugtbar kontakt til Asger Jensen og Irene. Dette blev også styrket ved mange års såkaldte "Dansk/Norsk Gensyns-Stævner" i byen Tønder i nærheden af den dansk-tyske grænse.

Vore tanker går til Irene Jensen, deres tre børn, svigerbørn, børnebørn og oldebørn. Lad os huske på dem i vore bønner for nådens trone!

Vi lyser fred over Asger Jensens gode minde iblandt os! □

Ekstremvær – menneskets skyld?

AV PER BERGENE HOLM

FNs klimapanel gir mennesket skylden for klima og ekstremvær. Det er gammelt nytt for oss som tror Guds ord. Da de første mennesker satte seg opp mot Gud, satte Gud naturen opp mot menneskene (1Mos 3,17-19). Fra syndefallet av har menneskets synd ført med seg flom og tørke, sykdom og lidelse, alt har kommet i ulage (Jer 5,24f).

Gud skapte alt med orden og lovmessighet. Årstidenes og døgnets veksling, sol og regn i rett tid osv, hører med til den orden Gud også lover å opprettholde etter vannflommen (1Mos 8,22; 3 Mos 26,3-5). Regnbuen, som i dag brukes som tegn på at en vil bryte alle lover og all skaperorden, er tegnet på at Gud i sin nåde vil la det være en viss orden og lovmessighet i naturen, tross menneskets synd og opprør (1 Mos 9,9ff).

Gud har gitt alt liv sin bestemte orden og lovmessighet. Vi ser det hos fuglene, som år etter år følger de samme trekk og sykluser. Det er en lov som er nedlagt i dem og som de trofast følger. Men først og fremst har Gud

gitt mennesket sine lover, hvordan det skal leve sammen som mann og kvinne, hvordan det skal styre sin ferd på jorden. Men mens dyr og fugler følger den orden og de lover Gud har gitt dem, tror mennesket i sin dårskap at det er så vist at det kan bryte med alle lover og at det er bedre enn Guds skaperordninger og bud: «*Selv storken under himmelen kjenner sine tider, og turtelduen og svalen og tranen passer tiden når de skal komme. Men mitt folk kjenner ikke Herrens lov*» (Jer 8,7).

Når mennesket ikke vil bry seg om den orden og lov som Gud har gitt for menneskelivet, da svarer Gud med å bryte den lovmessighet og orden han har gitt i naturen. Gang på gang gjorde Gud det mot Israel, det var det vekker-rop han sendte dem fra himmelen, den basunrøst han lot lyde for dem.

Historikeren Terje Tvedt skriver i sin siste bok «Verdenshistorie» at menneskene i tidligere tider ga gudene skylden for flommer og tørke, mens de i dag holder politikerne ansvarlige. Det er mye sant i det, men bare til

en viss grad. Menneskene har i liten grad latt seg vekke til omvendelse og tro av flom eller tørke før også, de har vært døve for Guds røst. Selv prester og profeter forkynte, da som nå, at alt skulle bli bra igjen (Jer 8,11). Men ulage i naturen er et forvarsel om en langt alvorligere dom (Amos 5,19).

Det vi opplever i dag av flommer og tørke,

hvor alt synes å være i ulage, er en mektig anledning til å kalle verdens mennesker til frelse fra Guds kommende dom. Vi er som Guds folk ikke kalt til å redde verden fra klimatrusselen, men å kalle mennesker til frelse, mens det ennå er tid. Nytter vi anledningen? □

Radikal kjønnteori i skolebøkene

AV EIVIND GJERDE

Radikal kjønnteori inntar i disse dagene det norske skoleverket. Den viktigste årsaken er de nye lærebøkene som blir tatt i bruk i forbindelse med den nye skolereformen kalt Kunnskapsløftet, som gjelder for grunnskolen og videregående opplæring. I den forbindelse er alle læreplanene for fagene i grunnskolen og videregående opplæring blitt fornyet. Lærebøkene begynner å komme fra forlagene nå i 2021. Hva lærer disse om samliv og seksualitet?

Vi begrenser oss til læreverket Arena som er Aschehoug Undervisning sitt læreverk i samfunnsfag for Grunnskolen. Boka for 5. klasse har et siste kapittel som er sterkt preget

av radikal og nedbrytende kjønnteori, som her skal pådyttes små barn på 10-11 år! Vi leser: «Alle i Norge har rett til å endre sitt juridiske kjønn, dersom de søker om det.» (s.216). Læreboka gjør barna usikre på sin identitet som gutt og jente. Ulikheter i gutter og jenters hjerne kan ikke hjelpe oss, blir det påstått. «Dessuten kan verken kjønnsorganer eller oppdragelse gi svaret på hvordan man opplever sin egen identitet. Det viktigste er uansett at alle får like rettigheter og muligheter (s.223).

Boka gir oppgaver med sikte på å få barna til å teste ut sin egen kjønnsidentitet. Blant påstandene barna skal ta stilling til er: Jeg ville bli lei meg hvis noen tok feil av kjønn mitt. Jeg ville

Bibelsamling på Audnastrand 2022

Det blir bibelsamling på Audnastrand 20. - 24. juli 2022

Velkommen til bibelsamling i 2022 på Audnastrand leirsted!

Talere: Dan Hessellund, Danmark og Oddvar Dahl
Program kommer i Bibelsk Tro nr. 3/2022

Info/påmelding:

Dagfinn Natland, 95129320, e-mail: dnatland@frisurf.no
eller til

Olav Hermod Kydland, tlf 91860275, e-mail: olav.kydland@lyse.net

syns det var gøy å late som om jeg hadde et annet kjønn en hel dag. Jeg ville syns det var fint om ingen brydde seg om hvilket kjønn jeg har. På den følgende side (237) innføres begrepene cis-, trans- eller ikke-binær:

«Kjønnsidentitet er din egen opplevelse av å være jente, gutt eller noe annet. Hvis du indentifiserer deg med det juridiske kjønn du fikk da du ble født, er du en cisperson. Hvis du indentifiserer deg med et annet kjønn enn det du fikk da du ble født, så er du en transperson. Noen av oss er gutter, noen av oss er jenter, og noen av oss er verken gutt eller jente. Å ikke føle seg som gutt eller jente kalles å være binær. Hvordan kroppen ser ut, og hvilke kjønn man er, trenger ikke alltid å henge sammen. Vi har rett til å uttrykke kjønnsidentiteten vår slik vi selv ønsker.»

Disse begrepene som tilhører den radikale kjønnsideologien, blir nå indoktrinert i sårbare barn som ikke har mulighet til å komme med motforestillinger. Boka introduserer pronomenet «hen» som alternativ til «hun» og «han», og understreker at alle må få bestemme hvilket pronomen som skal brukes om dem (239).

Læreboka presenterer så en transmann, ei normal kvinne (cis) og en ikke-binær person. Transmannen Lucas, som var født jente, får to sider til å presentere sin historie. «Lucas» forteller at det var nødvendig å få litt medisinsk hjelp ved å få tilført det mannlige kjønnshormonet testosteron som kvinner ikke produserer. Lucas avslutter med å si: «Jeg var mann også før jeg fikk testosteron, det er nemlig ikke hvordan vi ser ut som bestemmer hvilket kjønn vi er.» (239). En side brukes på den normale «cis»-personen Marthes historie. Å bruke den fremmedgjørende betegnelsen «cis» på det som i alle år har vært regnes som det normale, er ledd i den «nytaleten» som skal bane vei for den nye kjønnsideologien. På to sider presenterer så August seg som «ikke-binær». En ikke-binær person «føler» seg ikke som verken gutt eller jente, mann eller kvinne. August sier til 5. klassingene: «Etter en stund skjønte jeg at det var helt normalt å ikke føle seg som jente eller gutt.» August er talsmann for den radikale kjønnsideologien når han i boka

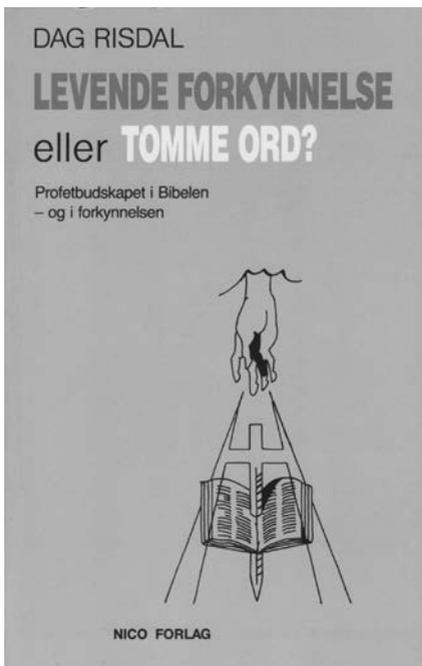
uttaler: «Jeg pleier å forklare at man aldri kan se på noen hvilken kjønnsidentitet man har, og at kjønnsidentiteten er inne i oss. Det har ingenting med hvordan du ser ut, høres ut eller kler deg. Jeg sier også fra om det finnes flere kjønn enn to, og at man kan være noe annet enn gutt og jente, og at man kan være en blanding.» Disse uhyrlige løgnene og den destruktive ideologien som ligger bak dem blir nå indoktrinert i barn i den offentlige skolen.

Boka for 6. klasse følger i samme spor. I kapitlet kalt «Hjertebank» er første tema forelskelse. Radikal kjønnsteori dukker opp med en gang. Tuva som har begynt i 7. klasse lurer på om hun er forelska i Miriam (s.143). Et voksent lesbisk par illustrere dette på neste side (144). På samme side kan vi lese om å bryte normer i hvem vi kan bli forelsket i. Læreverket skriver rett frem at det har vært vanlig at en jente bør forelske seg i en gutt, men det er ingen logisk grunn til at det er sånn, for par kan være lykkelige uansett om de er homofile eller heterofile. På side 156 blir elevene presentert for polygami.

Under overskriften «Å elske er en menneskerett» finner vi et direkte angrep på kristen tro. I en fiktiv fortelling leser vi om Emil som er forelska i Anders. Sitat: «Han kjenner en iskald angst i magen ved tanken på å dø, han kommer til å havne i helvete. Han tenker på Anders i stedet for på Gud når han sitter i menigheten, det er synd. Og skam.» Hele poenget med dette lesestykket er tydeligvis å ta oppgjør med strenge kristne foreldre som går i en «streng» kristen menighet. Her legges det i barn grunnlag for en fiendtlig holdning til kristen tro og kristne foreldre som tar sitt guddommelige oppdrageransvar på alvor. Foreldreautoriteten angripes på side 161. Barna oppfordres til å si fra til lærer, barnevernet, politiet eller andre om foreldrene sier slemme eller skremmende ting om kjæresteforhold. Hva er slemmt, kan vi spørre? Det som bryter med radikal kjønnsteori?

I boka for 9. klasse handler kapittel 2 om seksualitet. Det heter – Seksualitet – ditt liv, dine grenser, dine valg. Tittelbildet til kapitlet

viser to lesbiske kvinner som kysser hverandre bak et prideflagg. Også 9. klassingene skal umiddelbart indoktrineres i radikal kjønnssteori. Vi leser om seksuell praksis og at «å ha sex» kan bety ulike ting som vaginalt samleie, analsex, onani eller munnsex (s.35). Under avsnittet Seksuell identitet kan vi lese: «Vi kan omtale oss selv som homofil, heterofil, bifil eller panfil for å nevne noen eksempler. Det er også noen av oss som ikke ønsker å plassere seg i en kategori. Hva du velger å kalle din orientering, er opp til deg selv. Du velger ikke din egen seksualitet, bare hva du definerer deg som.» (s.35).

Bok:

”Levende forkynnelse
eller tomme ord?”

av Dag Risdal

Kr 50 pr. bok + porto

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
e-post: olstokka@frisurf.no

På de følgende sidene lærer våre 14-15 åringer om retten til å elske hvem de vil, de oppmuntres til å søke på kilder som sexogsamfunn.no, skeivungdom.no og fri.no. Det stilles spørsmål til de unge som dette: «Vet du helt sikkert hva som er din seksuelle identitet, eller lurer du litt?» (s.37). Propagandaen er massiv og ensidig. De tradisjonelle normene bygget på vår kristne kultur, skal snus opp ned.

Foreningen «Fri», foreningen for kjønns- og seksualitetsmangfold fremmer en kristendomsfiendtlig og familieoppløsende ideologi som nå skal prege lærebøkene i skolen. Det skjer med støtte fra politikere. Det er ikke vanskelig å forstå at dette vil føre til personlige tragedier, kjønns- og identitetsforvirring, psykiske lidelser i stort antall, skilsmisser, hat og motsetninger i hjemmene og hat mot alle som ikke deler deres ideologi.

Den offentlige skolen blir nå gjort til redskap for en indoktrinering uten sidestykke i historien. Barn er av natur spørrende og åpne og de kan lett manipuleres av voksne. Det trengs alternative kristne skoler. Men de fleste elever går i offentlige skoler og blir påvirket av deres læreplaner og lærebøker. Fornuftige og normale mennesker som har omsorg for barna sine, bør nå tre frem i protest mot den menneskefiendtlige og irrasjonelle ideologien som radikal kjønnssteori representerer.

Den radikale kjønnssteorien i lys av Guds Ord

Den radikale kjønnssteorien med sin onde og perverse oppfatning av hva en mann og kvinne er og kan være, synet på seksualitet, samliv og muligheten til å skifte kjønn, er stikk i strid med Bibelen på alle måter. Den radikale kjønnssteorien støttes av de fleste politikerne på Stortinget, av forrige og nåværende regjering, av de største mediehusene i Norge, mange akademikere og vranglærer- biskoper i Den norske kirke. Den frontes faktisk som et livssyn som alle i Norge må forholde seg til om de vil eller ikke. Dette anti-kristelige livssynet er blitt det offisielle livssynet i Norge. Det er skremmende og forferdelig å tenke på. Tenk at vårt land har sunket så dypt i opprør

og hat mot Bibelen, Guds Ord og Den sanne Gud som er Jesu Kristi Far. Hvem skulle ha trodd det for bare 40-50 år tilbake? Vi var et land og folk som løftet korsets fane høyt, men nå blaftrer pride-flagget til ære for Satan.

Den radikale kjønns teorien fabler og lyver om at det er flere enn to kjønn. Det finnes bare to kjønn. Enten er et menneske en mann med XY-kromosom i alle sine celler i kroppen, eller en kvinne med XX-kromosom i alle sine celler i kroppen. Det finnes bare han og henne og ikke noe hen eller noe annet fantasikjønn som de falske profetene i den radikale kjønns teorien har diktet opp. Guds Ord sier: «Og Guds skapte mennesket i sitt bilde, I Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte han dem.» (1 Mos 1,27).

En mann kan bare være en mann hele sitt liv, og en kvinne kan ikke være annet enn en kvinne hele sitt liv. Det er både medisinsk,

psykologisk og teologisk sett umulig å skifte kjønn, selv om den radikale kjønns ideologien med sine støttespillere innen Den frafalne norske kirke, vil hevde at det er mulig. Skal et menneske skifte kjønn må det endre sitt gitte gudsbilde, bytte ut alle sine celler i kroppen fra hjerneceller til kjønns celler og endre sin ånd og sjel. Alt dette er umulig. Derfor er det så tragisk og vanvittig at helsevesenet i Norge og ellers i den vestlige verden, tilbyr å gi kjønnskorrigerende behandling til mennesker som sliter med å finne ro i det kjønn som Gud faktisk har gitt dem. Unge gutter og jenter kan få sine kjønnsorganer operert vekk og gitt erstatninger slik at de liksom skal ha fått et nytt kjønn. Resultatet er mennesker som fysisk sett var friske med en normal manns- eller kvinnekropp, ikke lenger vil være i stand til å få barn og bli foreldre på naturlig måte. Det verste med dette er ikke

MIKKEL VIGILIUS

”Til mann og kvinne skapte han dem.”

(1 Mos 1,27)

I vår tid blir særlig den bibelske lære om de to kjønn angrepet.

Der er ikke bare to kjønn sies det, men mange, og vi kan fritt velge å veksle mellom de mange muligheter.

Våre barn skal ikke lære at de har et bestemt kjønn. De skal lære at de fritt kan velge kjønn. Transkjønnede skal støttes når de velger at annet kjønn enn det kroppen tilsier.

Hvordan skal vi som kristne forholde oss til disse tanker?

Boka ”Kampen om kønnet” belyser denne nye kjønns ideologien fra et bibelsk, biologisk og sjelesørgerisk perspektiv.

Målet er å gi hjelp til å glede seg over Bibelens lære om de to kjønn.

Cand. theol. Mikkel Vigilius, som er lærer ved LMs Høyskole, er forfatter av heftet.

Boka koster kr 130 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31) □

sønderskårne og ødelagte menneskekropper, men opprøret mot Gud. Veien for mennesker som sliter med følelsen av å leve i feil kropp, er å omvende seg til Jesus Kristus og falle til ro i det kjønnet Gud har gitt.

Bibelen, Guds Ord lærer at det seksuelle samlivet bare skal leves ut mellom en mann og en kvinne i en offentlig og forpliktende samlivsform som heter ekteskapet. Ekteskapet er en skaperordning til beste for mann, kvinne, barn, familie og samfunn. Ekteskapet ble innstiftet før syndefallet og er både den beste og den eneste rette samlivsformen. Guds Ord sier: «Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og forbli hos sin hustru, og de skal være ett kjød.» (1 Mos 2,24). Ekteskapet blir vernet med et eget bud: «Du skal ikke bryte ekteskapet.» (2 Mos 2,14).

Derfor fordømmer og forkaster Bibelen, Guds Ord alle samlivsformer som strider mot det monogame ekteskapet mellom en mann og en kvinne. To menn kan ikke inngå ekteskap med hverandre og to kvinner kan heller ikke inngå i ekteskap med hverandre. En mann kan heller ikke ha mer enn en kone og en kvinne kan ikke ha mer enn en mann. Den radikale kjønnteorien hevder derimot at alt dette er greit om menneskene selv vil det.

Det er et sterkt press på å normalisere bibelstridige samlivsformer som samboer-

skapet mellom mann og kvinne og såkalte homofile ekteskapet. Samboerskapet mangler det offentlige forpliktende troskapsløftet som alle som inngår ekteskap gir, og en mann og en kvinne som lever i samboerskap lever i synd. Ingen kan med rette kalle seg for kristne som lever i synd uten å ta oppgjør med synden. Samboerskapet blir fordømt av ordet i 1 Tessalonikerbrev 4,3-5: «For dette er Guds vilje, deres helliggjørelse: Hold dere borte fra hor. Hver av dere må vite og vinne sin egen ektefelle i hellighet og ære, ikke i lidenskapelig begjær slik som hedningene, de som ikke kjenner Gud.» En ektefelle må vinnes hellighet og ærbarhet og ikke gjennom å leve i synd før ekteskapet.

Alle former for seksuell omgang mellom to av samme kjønn er under Guds dom. Guds Ord kaller homofile følelser for skammelige lidenskaper (Rom 1,26) og homofile handlinger for mot naturen, skammelig utukt (Rom 1,26-27), urett og unaturlig utukt (1 Kor 6,9). Alle som forsvarer, promoterer eller lever i homofile forhold vil gå evig fortaapt. En sterkere dom over denne samlivsformen finnes ikke: «Eller vet dere ikke at de som gjør urett, ikke skal arve Guds rike? Far ikke vill! Verken horkarerer eller avgudsdyrkere eller ekteskapsbrytere eller de som lar seg bruke til unaturlig utukt, eller menn som øver utukt med menn, eller

”DA GUD GREP INN”

”18 personer forteller sine vitnesbyrd”

En bok av Ove Eikje

Kr 100 + frakt

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

tyver eller pengegriske eller drankere eller baktalere eller røvere skal arve Guds rike.» (1 Kor 6,9-10).

Den radikale kjønnsteorien sier at det er opp til det enkelte mennesket å definere sitt kjønn ut fra hva det føler at det er. Dette er den nye religionen sitt grunn dogme. Det enkelte mennesket skal selv bestemme ut fra sine følelser hva det er. En mann kan føle seg som en kvinne og da er han en kvinne selv om kroppen tilhører en mann. Dette grunn dogmet gjør mennesket til sin egen Gud og herre og tragiske nok til sin egen ødelegger. Det selvsentrerte og selvdyrkende mennesket vil styre seg selv ned i fortapelse og undergang om det ikke vender seg til Jesus Kristus og blir frelst.

Mennesket er slettes ikke sin egen herre og skal slettes ikke definere seg selv ut fra sine følelser. Bibelens Gud skal være mennesket sin Herre og det er Bibelens Gud som sier hva et menneske er. Gud har sagt at mennesket er skapt i Guds bilde til å være mann og kvinne. Mannen har fått en mannskropp og kvinnen en kvinnekropp. Dette skulle være selvvinnlysende, men i vår tid når kristendommen blir kastet ut og bekjempet, forsvinner den sunne fornuften i dragsuget. Og det som verre er: Der den sanne Gud forkastes, strømmer Satan med sine demoner inn.

Dette er den egentlige grunnen til de naturstridige og totalt ufornuftige påstandene om

at en kvinne kan bli en mann og en mann en kvinne, og at en mann kan definere seg som en kvinne og en kvinne definere seg som en mann.

Satan og demonene har forvirret de vantro sinn og driver dem til å tenke feil om seg selv, lage seg vrangforestillinger, ødelegge seg selv og hate alle som går imot dem. Den radikale kjønnsteorien er uttrykk for at det sataniske har fått et sterk makt i vår samtid, og at vi lever i den siste tiden. Antikrist som snart vil stå frem på verdensarenaen, hater alt som Gud Far og Jesus Kristus står for, og vil aktivt støtte alle former for opprør mot skaperverket og Guds plan og hensikt med mennesket som mann og kvinne.

I en tid som vår skal vi få rope til Gud for land og folk. Det er tid for Herren å gripe inn! Vårt håp er at noen flere menneske vi la seg frelse fra sin synd og sitt opprør. Forkjemperne for den radikale kjønnsteorien går et grusomt endelikt i møte om de ikke omvender seg. Den evige ild og Guds brennende vrede venter dem. Må Gud gi dem sann omvendelse mens det ennå er tid. Vi som tror på Jesus Kristus, har ingen grunn til å miste motet. Mer og mer vil vi få oppleve de guddommelige sannhetene som er gitt oss i Jesu ord i Johannes 16,33: *«Dette har jeg talt til dere for at dere skal ha fred i meg. I verden har dere trengsel. Men vær frimodige! Jeg har overvunnet verden.»* □

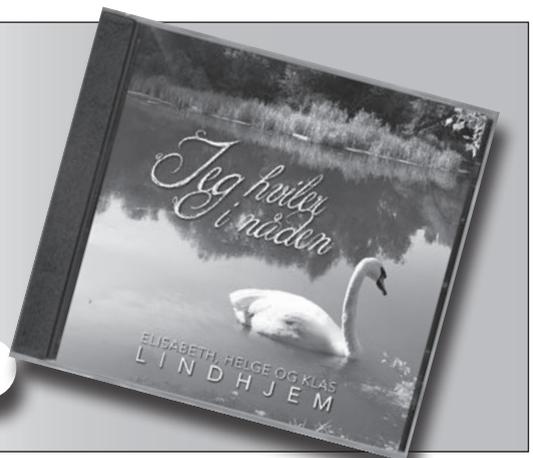
CD

”Jeg hviler i nåden!”
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

Hvorfor kristendommen blir en trussel for det offentlige Norge

AV KJELL SKARTVEIT

Stortingsvalget er over, men diskusjonen om tros- og ytringsfrihet avsluttes ikke av den grunn, heller ikke debatten om kristendommens plass i det politiske landskap.

Den kristne høgsolen NLA har lenge vært i hardt vær, og frykter for framtiden. NLA risikerer, først og fremst på grunn av sin konservative samlivsetiske plattform, å miste sin høgsokoleakkreditering.

Skolens ledelse bøyer seg ikke for LHBTIQ-bevegelsens krav om moralsk frislepp og blir derfor møtt med påstanden om at de ikke fremmer akademisk frihet (ingen stiller spørsmål ved hvilken akademisk frihet den radikale kjønnteorien tilbyr).

På samme tid ble det klart at Utdanningsdirektoratet støtter Human Etisk Forbund i deres krav om å stanse utdeling av bibler i norske skoler. Generalsekretær i Gideon, Steinar Hopland, sa til Norge IDAG at det blir første gang at et statlig organ i et demokratisk land ønsker å stoppe utdeling av bibler i skoler.

”Normløst”

”Hvordan radikal kjønnteori erobret Norge”

En bok av Kjell Skartveit

Kr 350 + frakt

Se annen kontakinfo
bakerst i bladet (s 31).

Det skjedde samtidig som regjeringen sendte ut forslag til ny opplæringslov på høring. I tre nye paragrafer blir forbudet mot forkynning i skoleundervisning presisert, og retten til fritak fra aktiviteter på grunn av livssyn utvidet.

Det fikk generalsekretær Karl-Johan Kjøde i Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag (Laget), til å stille spørsmål om de religiøse var de eneste som ikke skulle få lov til å mene noe, og lurte på hva forskjellen er på å rope «Gud er død» fra torget, eller «Gud lever» fra prekestolen?

Mens disse debattene fant sted, var arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen på besøk i Dagen-podkasten Tore og Tarjei. Her sa han at han forstår dem som er urolige for at det skal bli vanskeligere å drive religiøst baserte friskoler.

Han uttrykte bekymring på kristenhetens vegne, at friheten uthules, kanskje først og fremst av kravet om at alle skal være verdiliberale, og misliker tanken på at alle må tilpasse seg flertallets verdier for å få drive institusjoner, og konkluderer med:

«Konservative kristne i Norge blir skviset fra alle kanter.»

Det er noe med flertallet av dagens politikere, de bekymrer seg for utviklingen, argumenterer gjerne for trosfriheten, men klarer ikke å se sin egen rolle i det som skjer. Som oftest ønsker de ikke å diskutere fundamentale begreper som verdensbilde eller virkelighetsforståelse. For hva har skjedd med virkelighetsoppfatningen i Norge når ytringsfriheten kommer under press?

Uten debatt har norske politikere fjernet seg fra et kristent verdensbilde og «konvertert»,

bevisst eller ubevisst, til et postmoderne. Fra å bygge samfunnet på begreper som sannhet, moral og anstendighet, er de samme begrepene blitt en fiende og motstander for politikernes forståelse av frihet, raushet, selvrealisering og det gode liv.

Postmodernismen oppfatter det kristne verdensbildet som en trussel som må bekjempes, noe som ble bekreftet i lovs form med vedtaket om ny diskrimineringslov i 2013.

Land som Polen og Ungarn har forstått de etiske konsekvensene av postmodernismen, hvordan den representerer en fare for det de holder for å være både sant og godt. De våger derfor å si nei til radikal kjønnsteori og promotering av den overfor barn. De ser at denne ideologien representerer en reell trussel for tradisjonelle demokratiske idealer, frihet, klassisk vitenskap, anstendig livsførsel og kristen tro.

Torbjørn Røe Isaksen sier at han støtter en kjønnsnøytral ekteskapslov, men bekymrer seg for kravet om konformitet. Han er ikke alene om det. Det er blitt vanlig at mange bøyer seg for kravet fra LHBTIQ-bevegelsen, men som tror de fortsatt kan beholde tradisjonelle menneskerettigheter som ytringsfrihet og religionsfrihet.

Politiske partier i Norge sier de vil kjempe for trosfriheten, samtidig som de fleste politikere støtter både diskrimineringslovgivning, inkludering av begrepene seksuell orientering og kjønnsidentitet i straffelovens § 185 og ønsket om å forby konverteringsterapi for barn.

I realiteten sier de at vi skal få beholde trosfriheten, men bare på tankenivå. Vi skal ikke få leve ut de praktiske konsekvensene av et kristent verdensbilde, da det oppfattes som krenkende og hatefullt.

Men kanskje viktigst av alt: en kristen virkelighetsforståelse står i en diametral motsetning til postmodernismens virkelighetsforståelse, og en stat vil sjelden akseptere påstander som undergraver dens normative utgangspunkt.

Det er derfor logisk at Utdanningsdirektoratet sier nei til organisasjoner som vil dele ut bibler til elever i norsk skole. En slik praksis kan nemlig oppleves som forkynnelse av noe de ikke tåler, og det kan ikke staten tillate. Norske elever skal nemlig oppfostres etter andre idealer enn kristendommens.

Vi ser de samme mekanismene i debatten knyttet til forbud mot konverteringsterapi. Selv om LHBTIQ-bevegelsen forkynner at det er helt naturlig både å skifte seksuell orientering og kjønnsidentitet, må man forby den kristne varianten, kristne våger nemlig å si noe om hva som er sannheten og Guds vilje med mennesket.

Utfordringen er at få, om noen, av dagens politikere våger å si noe om postmodernismens politiske konsekvenser. Kravet om aksept av LHBTIQ-rettigheter er postmodernismens spydspiss, ingen steder blir avvisningen av en sannhet og dyrkingen av mangfold så tydelig som her. Ideen om mangfold, inkludering og raushet handler egentlig om å akseptere fravær av normer og etiske rammer knyttet til samliv, kjønn og seksualitet, og selvfølgelig kommer kristen tro i opposisjon til en slik lære.

Derfor er både diskrimineringslovene og straffelovens § 185 designet for å beskytte staten mot ideologisk kritikk fra kristne. Det er idégrunnet til radikal kjønnsteori disse lovene nå beskytter, ideer som ledet fram til en aksept for likekjønnede ekteskap, troen på flytende kjønnsidentitet og liberalisering av bioteknologiloven.

Det er ikke en tilfeldighet at det er kristne som rammes av innskrenket ytringsfrihet, det er faktisk naturlig ut fra premissene.

Politikere som gir uttrykk for bekymring på kristnes vegne, men som samtidig støtter kjønnsnøytrale ekteskap og utviklingen innenfor diskriminerings- og straffelovgivning, opptrer derfor selvmotsigende.

På samme måte som Polen og Ungarn beskytter det de mener er sant og godt for samfunnet, gjør Norge det samme. Derfor

blir heller ikke ytringsfrihetens grenser likt definert, og i Norge går det ut over konservative røster, enten de er kristne eller ei.

Svaret til generalsekretær Karl Johan Kjøde i i Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag blir derfor ganske enkelt: Det er ikke en tilfeldighet at det er kristne

som rammes av innskrenket ytringsfrihet, det er faktisk naturlig ut fra premisene. Kristendommens Gud representerer en sannhet som det hedenske Norge ikke tåler å høre. Kristne blir derfor vår tids dissidenter. □

Litt mer om ung jord-kreasjonisme

AV AXEL SAXE

Ung jord-kreasjonismen (UJK) tolker Bibelen grammatisk-historisk

«Hvis Gud er god, hvorfor er det da så mye ondskap, lidelse og død i verden?» Svaret på dette spørsmålet er ikke enkelt; men teistisk evolusjon (TE) gjør det enda vanskeligere å fastholde troen på at Gud virkelig er god, siden han tenkes å stå bak evolusjonens «survival of the fittest»-prinsipp. Millioner av år med en utvikling preget av de svakes død og de sterkes overlevelse skal jo ifølge teistisk evolusjon være en nødvendig del av Guds skapelsesmetode (jf. min tidligere artikkel om TE).

Som lederen for UJK-organisasjonen Creation Ministries International i UK/Europa, Philip Bell, skriver: «Et sunt forsvar for Guds godhet synes umulig uten å legge det historiske syndefallet og den derav følgende forbannelse av en i utgangspunktet perfekt verden til grunn. Bare på den bakgrunn kan man redegjøre for det ondes eksistens i verden. ... Da Adam og Eva gjorde opprør, forbannet Gud i sin suverenitet hele verden – selve jorden, planter, dyr og mennesker (1. Mos. 3:14-19). Før våre første foreldre syndet, var det et harmonisk forhold mellom dyr og mennesker (v. 14), arbeide var ikke byrdefullt (v. 17 og 19), torner og tistler fantes enda ikke (v. 18) og kvinner ville ikke ha måttet føde med smerte (v. 16). Først og fremst indikerer teksten at mennesker ikke ville ha død fysisk (v. 19). Det er også logisk at oversvømmelser, jordskjelv,

tsunamier, vulkanutbrudd, tornadoer, jordskred og andre 'naturkatastrofer' ikke ville ha skjedd før synden kom inn i verden – vi leser at selve jorden ble forbannet som følge av Adams opprør (v. 17).» (Bell, P.: «Evolution and the Christian Faith. Theistic evolution in the light of Scripture», Day one Publications 2018, s. 108-109; min oversetting).

UJK-forståelsen av Bibelen – som ovenstående sitat er et eksempel på – kan selvsagt i prinsippet tenkes å være feil; men de som vil hevde dette, skylder å vise det gjennom utlegging av Bibelens tekster ved hjelp av den såkalt grammatisk-historiske metode, under hensyntagen til bibelteksternes forskjellige gener (historie, poesi, lovtokst, profeti etc.), samt til både den nære konteksten og Bibelen forøvrig. UJK vil hevde at for eksempel skapelsesberetningens genre er historie, og at dette bekreftes av både den nære konteksten og Bibelen for øvrig. Og noe tilsvarende vil UJK hevde om meste av den øvrige bibelske urhistorien (1. Mos. kap. 1 – 11).

UJK avviser evolusjonsteorien, men aksepterer empirisk vitenskap

I Norge ble det i 2014 utgitt en bok som gir et godt inntrykk av hva UJK står for: «Skapelse og/eller evolusjon – Hva sier Bibelen?» av Andreas Årikstad, Jogeir Lianes og Samuel Årikstad (Hermon Forlag – ny utvidet utgave kom i 2018). I 2017 ble så foreningen SKAPER

dannet med et par av bokens forfattere som «primus motor».

Høsten 2020 ble det mye medieomtale og debatt i de kristne dagsavisene Dagen og Vårt Land etter SKAPERs første bokutgivelse: «Guds verden. Trosforsvar for ungdomsskolen» av Andreas Årikstad (Hermon Forlag 2020). Ingen av kritikerne kommenterte imidlertid dét som står i bokens innledende kapittel om vitenskapsteori, der Årikstad bla. viser til en erklæring om evolusjon på Oslo universitets nettsider som sier at «All forskning og formidling ved Naturhistorisk museum, UiO, bygger på det vitenskapelige prinsipp at jordkloden og alt liv som finnes her er et resultat av naturlige biologiske og geologiske prosesser». Årikstad kommenterer dette slik (s. 11):

«En slik beskrivelse viser at forskningen ved UiO bygger på et aksiom. Dersom Gud aktivt har skapt alle ting så stemmer ikke aksiomet eller grunnlaget det forskes ut fra ved universitetet i Oslo. At dette ikke tas hensyn til vises tydelig når UiO videre hevder at evolusjonsteorien er «motsigelsesfri». Evolusjonslæren er her opplest og vedtatt, og det å motsi den er ifølge universitetet ikke mulig.»

Men evolusjonsteorien er – slik jeg var inne på i min første artikkel – et metafysisk utgangspunkt for naturhistorieforskning, og UJK har derfor all mulig vitenskapelig rett til å velge seg et annet urokkelig metafysisk utgangspunkt i form

av Bibelens skildring av verdens tilblivelse og historie.

Hva derimot angår eksakt observasjonsmessig og eksperimentell vitenskap (= empirisk vitenskap), så anerkjenner UJK selvsagt denne og forholder seg til dens resultater (bla. observert «mikroevolusjon» = artsvariasjon). Imidlertid er det uenighet mellom UJK- fortalere om hva dette i praksis innebærer, slik at for eksempel den i min første artikkel omtalte tyske organisasjonen Wort und Wissen (W+W) er kritiske til amerikansk «Creation Science», som de mener ikke i tilstrekkelig grad tar inn over seg hva de observasjonsmessige biologiske og geologiske dataene betyr for de vitenskapelige skapelses- og syndflods-modeller etc. som det for øyeblikket er mulig å utarbeide på grunnlag av Bibelen.

Men alle seriøse UJK-organisasjoner – som Institute for Creation Research (ICR), Creation Ministries International (CMI) og Answers in Genesis (AiG) – er enige med W+W i at alle slike UJK-vitenskapelige modeller i prinsippet kan være feilaktige. Og man er også enige om at skapelse/evolusjon-spørsmålet i utgangspunktet ikke er et frelses-spørsmål. På samme linje ligger den svenske foreningen Genesis, som utgir tidsskriftet GENESIS.

Andre former for kreasjonisme

Som betegnelsen «ung jord-kreasjonisme»

NY CD

”Jesu kjærlighet”
med sang av ungdomskoret Gledesbud.

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

antyder, så finnes det også noe som heter «gammel jord-kreasjonisme». Her vil man fastholde en bibelsk begrunnet tidsramme for menneskehetens alder på 6 – 10000 år, men bøyer seg for gjengs naturhistorievitenskaps datering av universet og jorden.

Enda lenger i retning av IDs aksept av gjengs naturhistorievitenskaps dateringer går «progressiv skapelse/kreasjonisme», som ID-fortaleren Kjell J. Tveter også er fortaler for, og som han beskriver slik: «Progressiv skapelse vil si at Gud er skaper både av det første liv, og at han ved suksessiv tilførsel av målrettet, biologisk informasjon gir grunnlaget for livets mangfold» (Tveter, K.J.: «Livets mysterium. Om intelligente årsaker i naturen», Proklamedia 2014, s. 230; Tveters utheving).

I tillegg finnes det mange forskjellige organisasjoner og enkeltpersoner med hver sin spesielle bakgrunn og/eller syn på skapelse/evolusjon-spørsmålet. Den engelske organisasjonen Creation Science Movement (opprinnelig «The Evolution Protest Movement») er et eksempel og navnet Barry Setterfield et annet. Sistnevnte tar utgangspunkt i mer eller mindre spesielle vitenskapelige teorier og forsøker ut ifra disse å godtgjøre at Bibelens beretninger om skapelse og syndflod etc. er sanne.

UJK-modellen for «artenes opprinnelse»

La meg avslutte med kort å omtale en vitenskapelig UJK-modell som synes å ha mye for seg, nemlig teorien vedrørende de såkalte «baramin», dvs. de «skapte slag» av planter og dyr. Ordet «baramin» er dannet ved en sammensetning av de hebraiske ordene «bara» (= skape) og «min» (= slag), som begge forekommer flere ganger i skapelsesberetningen i 1. Mos. 1:1 – 2:3.

Bibelen gir således inntrykket av at livet på jorden ble skapt med klare grenser mellom forskjellige «slag» av livsformer. Imidlertid svarer ikke disse «slag»-grensene til det vi i daglig tale kaller «arter», for artsbegrepet bunner i menneskeskapte oppdelinger av de observerte planter og dyr.

Det viser seg nemlig ofte at forskjellige arter er istand til å formere seg på tvers av artsgrensene. Således finnes det for eksempel både «Liger» (krysning mellom en hanløve og en huntiger) og «Tigon» (hantiger + hunløve), mens for eksempel katter og hunder ikke er istand til å få levedygtig avkom sammen. Noe liknende gjelder for planter, og disse observasjoner synes å bekrefte Bibelens ord om at livet ble skapt med klare grenser mellom de forskjellige «slag» av livsformer. □

Bokmelding

AV EIVIND GJERDE

Peter Olsen:

Tåreprofeten Jeremias. Betragtninger over Jeremias' bog

Luthersk Missions Bibelskoles
Elevforening-forlag

Hft; 183 sider

Ingen profet i Bibelen har vel stått mer alene enn profeten Jeremias, men ingen har vel heller et klarere budskap som taler vekkelsens ord inn i vår tid i 2022 som nettopp denne profeten.

Han er tårenes og lidelsens profet. Han er den profeten som ligner mest på Jesus Kristus i hans lidelse. Jeremia sitt kall var beinhardt, men han tjente Herren som profet i 40 år. Herren stod ved hans side og frelste ham fra hans fiender som det gjennom livet ble mange av.

Profeten roper ut sitt budskap til et frafallent folk: Vend om til meg. Det er det samme budskapet som våre menigheter trenger å høre i dag i søvnenes tid. De ti brudepikene som gikk ut for å møte brudgommen, sovnet alle.

De er bilde på endetidens menighet. Fem hadde olje på lampene sine og gikk med ham inn til bryllupet. Forholdet til Jesus Kristus var i orden, men for fem av dem hadde den åndelige søvnen overmannet dem. De ble stående utenfor Guds rike.

Gud brukte Jeremia til å advare folket om den kommende dommen, men de ville ikke høre.

Samtidig lød budskapet om Herren som den gode hyrde. Han hadde omsorg for folket sitt og derfor kalte Han på dem. Budskapet om Herren som den gode hyrden, peker frem mot Jesus Kristus som den gode hyrden. Budskapet om syndenes forlatelse er også klart fremme i Jeremia sin bok, og Gud vil i den siste tiden opprette en ny pakt med Israels og Judas hus der syndene til folket er tilgitt.

Peter Olsen utlegger profeten Jeremia på en tematisk måte. Boken er delt opp i ti kapitler. Det første er et introduksjonskapittel mens de ni siste behandler utvalgte deler av profeten Jeremia sin bok. Peter Olsen går ikke gjennom stoffet vers for vers som i en vanlig bibelkommentar.

Forfatteren makter på en god måte å trekke paralleller mellom Jeremias tid og vår. Vi som lever i tiden like før Jesu gjenkomst, kan kjenne på akkurat den samme nøden som profeten Jeremia bar på. Det er svært få som vil stå fast på Guds Ord, og de fleste har vendt seg bort til ulike moderne avguder. Frafallet fra Herrens Ord går like inn i menigheter og sammenhenger som før uavkortet ville stå fast på hele Guds Ord.

Det er et vell av gode betraktninger, utleggelser og forklaringer i denne boken som gjør den svært aktuell for oss som tror på Jesus Kristus i 2022.

Denne boken fortjener den hedersbetegnelse at den er skrevet til tenkende og troende bibellesere. Her var det mye stoff til ettertanke. Denne boken skulle være et ypperlig hjelpemiddel til en bibel- og studiegruppe som ville dukke ned profetene Jeremia sitt alltid aktuelle budskap.

Men boken til Peter Olsen er kanskje aller

mest til vekkelse og veiledning for alle som er satt til å forkynne Guds Ord. En forkynner blir i dag svært fristet til å korte av på budskapet og tilpasse det sitt publikum slik at ingen blir sinte eller tar anstøt av det. Alle forkynnere og bibellærere som stikker hodet sitt frem i dag og advarer mot frafallet og gudsopprøret som preger menigheter og samfunn, får innbitt motstand fra vår tids løgnprofeter med bispekors og prestekjole, og fra lykke- og helbredelsespredikanter fra inn og utland som fører vranglære.

Peter Olsen avslutter sin bok med disse profetiske ordene, oversatt til norsk ved anmelderen: «Hvem vil i dag forkynne budskapet om Guds dom over synder og Guds nåde mot den troende resten?» (s.180)

Forfatteren er en dansk teolog med doktorgrad og er ekstern lektor ved Dansk Bibel-Institutt. I tillegg arbeider han som bibellærer i Luthersk Mission for Forkynderfondet og som førsteamanuensis ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole.

Peter Olsen har skrevet flere bøker tidligere og boken – Bibelens syn på sig selv (2015) – er vel er den mest kjente her i landet.

Boken er på dansk, men språket er så lettfattelig at det skulle ikke byde på noen vanskeligheter å lese den.

Boken er herved anbefalt.

«Åndsmakt – ikke bare ord»

AV DAG RUNE LID

Dette uttrykket tykte eg var talande då eg kom til å lese i Asbjørn Aavik si bok «Elisa Safats sønn» igjen. Boka er om profeten Elisa, men avsnittet under fortel frå vekkinga i Kina. Asbjørn Aavik malar med sine dyktige penselstrøk situasjonen ut for oss – der det vert bøn om «åndsmakt – ikke bare ord».

«Som ung misjonselev stod jeg en dag ved Hans Nielsen Hauges grav på Gamle Aker Kirkegård, Oslo. Der leste jeg disse dype ord av ham selv, hogd inn på dette gravminne: «Jeg har svoret Den Hellige Ånd troskap, og han har hjulpet meg å bli mitt forsett tro.»

Jeg gikk hjemover igjen alene – og hadde fått så mye å tenke på. Siden – opp gjennom årene – har disse hans ord aldri villet slippe meg.

Under den gjennomgripende vekkelsen som gikk over menighetene i Sentral-China fra 1930 og utover, utrustet Herren på en spesiell måte en av våre unge forstandere til å bli et av de mest brukte redskap. Som ung forkynner satt han i de første møteseriene til den norske misjonæren Marie Monsen som Gud brukte til å tenne denne vekkelsens ild over Nord- og Sentral-China.

Han var en av våre beste nasjonale forkynnere ved den tid, kanskje den fremste, og rikt utrustet fra naturens side. Han hadde en sjelden varm og sterk stemme som bar langt uten elektrisk strøm og høytaleranlegg, en rolig og fin fremtreden og høvisk i all sin ferd. Han var en mann misjonærene satte høyt og ventet meget av i fremtiden.

I den sterke åndsmakt som fulgte Marie Monsens møter, satt han knust og bøyet. Han ble fattigere og mer sønderknust for hver møteserie han fikk være med i.

Det han kjente på, var sin egen åndsfatigdom – denne gjennomslagskraft i møtene. Han gråt og bad. Alene. Pleide å stenge seg

inne i et rom, time etter time. Igjen og igjen la han sin nød frem for Gud: – Du har frelst meg, Jesus. Jeg har også gitt mitt liv til deg i etterfølgelsen – til tjeneste. Men den åndskraft som overbeviser tilhørerne slik at de faller i støvet for deg, den har jeg ikke. Gi meg den, Herren!

Etter en slik møteserie som tilhører ved Marie Monsens møter, kom han tilbake til menigheten i byen Lushan hvor han var ansatt som forstander. I den byen var like før, den største kirken på feltet vårt reist.

Det ble ikke noe søvn utover fornatten for den unge forstander Liu Dao-Sheng. Han leste i sin bibel og bad som så mange, mange ganger før disse ukene. En stund etter midnatt gikk han ut og over til kirken. Heller ikke her var det elektrisk strøm. Alt var mørkt, men han låste seg inn og gikk opp midtgangen mot sin prekestol. Der ble han stående i stummende mørke – for å falle på kne i nød og bønn enda en gang. Han bad om kraft, slik at dette store hus måtte bli fylt med åndsmakt – ikke bare ord.

Da med ett ble huset fylt av et flommende lys. Han våget ikke se opp. Men da han endelig løftet blikket, var en høy, lys skikkelse på vei mot ham. Den kom like ut av det strålende lyset og bort til ham. La hendene på hodet hans og sa:

- I denne kraft skal du gå ut og vinne sjeler for himmelen! – Og så var det strålende lys og skikkelsen med ett borte – like plutselig som det var kommet.

Denne opplevelsen talte forstander Liu aldri om i offentlige møter. En eneste gang de mange år ute i China husker jeg at han fortalte det i en gruppe av medarbeidere, og han ble så grepet av det selv at han nesten ikke greidde å fullføre sin beretning. Under det lange besøk han og fruene hadde i Norge for mange år siden nå, fortalte han det i en liten krets av venner. Den

samme åndsmakt fylte det rommet slik at jeg som tolk, ikke greidde å fullføre.

Men fra den natten der i «Lushandomen» gikk forstander Liu ut til sin store tjeneste i Sentral-China. Han kom også til den byen i innlandet hvor kona og jeg den gangen hadde vårt arbeid. Og de to ukers møter glemmer ingen. Vi opplevde en menighetens vekking og fikk være der blant våre venner oppløst i gråt og tårer. Syndserkjennelse, oppgjør med Gud og med hverandre, utdrivelse av onde ånder, frelsesjubel og frihetstakk for løste

lenker. Hvor han kom ved den tid, brukte Jesus ham mektig.»

«Åndsmakt – ikke bare ord». Er det ikke det me treng også i vår tid? Erfaringane frå Kina vitna om at det var dei «tome kar» Herren fekk «fylle» med åndsmakt og tillit til Guds ord. Kanskje dei truande i Norge kunne vere med å be om at Herren kunne få drive ut slike «kar» også i vårt land? Matt 9,37-38

(Artikkelen er tidligere prentet i Dagen) □

Om fortapelsen og dansen rundt gullkalven

AV PER HAAKONSEN

Dagen hadde den 3. november to minneverdige artikler i debattspaltene. Olav Hermod Kydland skrev om fortapelsen i lys av biskop Herborg Finnset uttalelse om at fortapelsen er en forestilling vi har forlatt. Den andre var skrevet av Per Bergene Holm om at vi som kristne er i ferd med å forlate en bokstavelig forståelse av Bibelen. De to artiklene utfyller hverandre.

Det er så sant som Kydland skriver at å

forkaste fortapelsen er et tegn på oppløsning av all sann kristen forståelse. For hvor blir det da av Guds hellighet og Jesu Kristi soningsverk? Bibelens Gud forkastes og blir erstattet av en humanistisk Gud. Per Bergene Holm viser til at Israels folk danset rundt gullkalven. På samme måte gjør vi oss en Gud i vårt eget bilde.

Det begge to peker på er at vi er i ferd med å få en kristendom uten omvendelse og

Godt tilbud

Bestill Bibelsk Tro for 2022.
I tillegg får du nr 5 og 6 av 2021.

Postboks 67, 4349 Bryne eller e-post:
btpost@bibelsk-tro.no

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales med giroblankett som følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

frelse. Den gamle, tradisjonelle kristendomsforståelsen er i ferd med å havne på historiens skraphaug.

Men det er mer å si om denne saken. Det frafalne Israelfolket ble gjenstand for Guds vrede. Gud straffer gjennom pest, hunger og krig. Gud straffer for å kalle folket til omvendelse og syndserkjennelse. Straffen har frelsen som siktepunkt. Men det som hender med Israel er et bilde på det som kommer til å hende oss alle.

Det norske folk kan ikke falle fra uten at det vekker Guds straffende vrede. Ved å fornekte Guds ord slik som norske biskoper gjør, samles det glødende kull over folkets hode. Det kommer til å gå med oss som med jødefolket som danset rundt gullkalven.

Men det er enda et ondt o'men. Den kirke som fornekte Guds ord, kommer til slutt å

forfølge alle som holder fast på det. Kirken vet hva den har forlatt og kan i lengden ikke tolerere mennesker som ikke har gjort det samme.

De som holder fast på Bibelen som Guds ord kommer til å bli forfulgt. I Johannes åpenbaring har vi et forvarsel om dette. Her leser vi om kvinnen som var drukken av de helliges blod. Johannes undret seg storlig da han så henne. Hvorfor? Fordi kvinnen var kirken!

Vi som er bibellesere får trøste oss med de siste ordene i Åpenbaringsboken: dersom noen tar bort noe fra ordene i denne profetiske bok, da skal Gud ta bort hans del fra livets tre. Han som vitner om dette, sier: *“Se, jeg kommer snart.”* Vi sier: Amen, ja kom, Herre Jesus! □

Grunnvollen

AV NIELS PETER MADSEN

“Ingen kan legge en annen grunnvoll enn den som er lagt” 1 Kor 3,11

Grunnvollen er Kristus - hans fullbrakte verk.
Alle mennesker bygger seg noe som vi

kunne kalle et ”salighetshus” – det vil si de tror eller håper på en salighet etter døden. Men de fleste bygger dette håpet sitt på en falsk grunnvoll, for de bygger det på sine egne døde

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

gjerninger. Derfor kan huset ikke bli stående. Og faller det ikke før, så faller det i hvert fall under usigelig forferdelse den dagen slike mennesker dør.

Det er verdens store synd at den vil legge en annen grunnvoll enn den som er lagt. Det er dens synd og dens ulykke.

”For ingen kan legge en annen grunnvoll enn den som er lagt, det er Jesus Kristus.”

Denne grunnvollen holder både i liv i og i død. Vi som bygger vårt håp på ham, skal ikke

bli rokket i evighet. Vi tror at Gud har slettet ut vår synd, at han vil bevare oss og gi oss seier, ja evig salighet, bare for Jesu skyld.

I dette er det visshet, hvile og trygghet.

Huset kan vel ryste i stormen, men grunnvollen ryster ikke. For den er den evige klippen – Kristus.

(Fra andaktsboka ”Ordet” 5. september, Antikkforlaget) □

Det nye Jerusalem

AV CARL FR. WISLØFF

”Og jeg så den hellige stad, det nye Jerusalem, stige ned av himmelen fra Gud, gjort i stand som en brud som er pyntet for sin brudgom. Og jeg hørte en høy røst fra tronen si: Se, Guds bolig er hos menneskene, og han skal bo hos dem; og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud”. (Åp 21,2-3)

Noen kristne venner satt i fortrolig samtale, og emnet de hadde for seg, var vår egen åndelige situasjon i samtiden. Det ble pekt på lyse og mørke trekk i bildet. Etter hvert kom nok samtalen til å konsentrere seg om det som er vanskelig og tungt.

Da var det en som sa: Den skal nå likevel slutte godt, denne forunderlige historien som vi er oppe i!

Han tenkte på Guds menighets kår og skjebne her i verden. Situasjonen er ikke alltid lett. Jesus har ikke sagt at den alltid skal være lett heller. Guds forsamling skal ha trengsel i verden, har han sagt. Men den skal likevel slutte godt, historien om Guds folk.

Det er dette vi ser i ordet fra Åpenbaringsboken. Det er gripende å lese denne boken vi ser Guds vredes dom over den frafalne menneskehet. Vi ser motstanden mot de troende og forfølgelsen de må gå

igjennom. Vi ser politiske og åndelige makter utøve sitt tyranni over menneskene. Og så kommer den siste store dom. For evig skilles de fortapte fra dem som har navnet i livets bok.

Men så – ja, så ser Johannes den hellige stad, det nye Jerusalem, stige ned fra himmelen fra Gud. Og en høy røst forkynner at Guds bolig nå er hos menneskene; han skal bo hos dem og være deres Gud.

Den stiger ned fra himmelen. Saligheten kommer fra Gud. Menneskeheten har forgjeves søkt å reise sitt Babelstårn mot himmelen. Frelsen kommer fra Gud, saligheten er hans gave.

Og så skal Gud bo hos dem som hører ham til. Dette er målet som Gud skal føre sitt folk frem imot.

For en trøst å tenke på dette, når vanskelighetene tårner seg opp! For en glede å vite at dette skal skje, når en kjenner sin egen svakhet. Det skal slutte godt. Den som setter sin lit til Jesus, skal ikke bli til skamme.

(Fra «Daglig brød» 30. desember. Lunde forlag og Bokhandel A/S Oslo) □

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Asger Jensen (1934-2021)

Født i Danmark. Har vært ansatt i administrasjonen i en privat fabrikkvirksomhet. Frivillig forkynner.

Axel Lundholm Saxe

Født i Danmark 1955. Cand.theol. fra Københavns Universitet 1987. Ord. misjonsprest 1989. Vik.res.kap. Odda 1990-1991. Pastor i Den evangelisk lutherske frikirke 1991-94. Bibliotekar/ Arkivleder på Gå Ut Senteret 1994-2001. Kretssekretær i Bergen krets av Kristen Muslimumisjon 2001-2002. Dokument/arkiv-utdanning 2004-2006. Ansatt i Skatteetaten 2006-2019.

Carl Fr. Wisløff (1908-2004)

Født i Drammen., Teologisk embetseksamen 1931. Dr. theol. 1958. Prest 1932-47. Rektor ved MF 1947-61. Professor i kirkehistorie 1961-75. Har skrevet mange bøker og artikler.

Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten".

Dag Rune Lid

Født i Norheimsund 1961. Bergen Ingeniørhøyskole, maskin, 1982-84. Østfold Distrikthøyskole, informatikk, 1985-87. Universitet i Trondheim, kristendom/ ped. sem., 1989-90. Lærer ved Rødde Folkehøyskole 1988-91. Markeds- /IT ansvarlig ved Lid

Jarnindustri AS frå 1991. Ansvarlig for www.steinsdalenbedehus.no.

Immanuel Fuglsang

Født 1947 i Danmark. Pensjonert bankprokurist og postekspediter. Fritidsforkynner i forskjellige misjonsforeninger. Fast medarbeider i Bibelsk Tro.

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966 -70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

Jon Berg (1917-2005)

Misjonær og predikant i NLM. Lærerutdannet. Fritidsforkynner i NLL.

Kjell Skartveit

Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedriftsøkonomi og historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Lars Fossdal

Født 1954 i Tønsberg. Tryggheim folkehøyskole. Befalskurs. Fjellhaug bibelskole, bibel og lederlinje. Forkynner i NLM 1974-1984 i vinterhalvåret, lastebilsjåfør om sommeren. Bussjåfør 1984-1988. Forkynner i NLL fra 1988 og fra 1992-2020 lærer på Bibelskolen på

Fossnes. Nå pensjonist.

Lydia Lithell (1909-1957)

Svensk organist, kantor og sangforfatter

Ove Eikje

Født 1957 i Tysvær. Lundeneset handelsskole 1974-76. Fjellhaug Bibelskole 1976-77. Har jobbet som abonnementssekretær, journalist og redaksjonssekretær i Utsyn, info-leder og markedsjef i Lunde Forlag, og journalist i Kristelig Pressekontor (KPK) og Dagen.

Per Bergene Holm

Født 1964 i Larvik. Fjelltun bibelskole 1983/84. Mellomfag hebraisk 1987. Teologisk embetseksamen 1988. Feltprest 1988-90. Grunnfag nordisk og historie 1989. Ped.sem. 1990. Lektor ved Kvitsund gymnas 1990-92. Rektor ved Bibelskolen på Fossnes fra 1992.

Per Haakonsen

Født i Bergen i 1942. Magister i statsvitenskap fra Universitetet i Oslo. Mellomfag i kristendom fra Menighetsfakultetet. Yrkespraksis fra Forsvarsdepartementet, Landbruksdepartementet og kommunal forvaltning. Kontorsjef ved Norges Landbrukshøyskole. Nå forfatter og foredragsholder på heltid. Utgitt tre bøker om Israel.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte	
Onsdag	02. feb.	19.30	Bibelgruppe	
Søndag	06. feb.	11.00	Arvid Bjerga	
Onsdag	09. feb.	19.00	Paul Odeh. Ordet og Israel	
Søndag	13. feb.	11.00	John Peder Samdal	
Søndag	20. feb.	11.00	Finn-Widar Knutzen	
Søndag	27. feb.	11.00	Eivind Gjerde. Nattverd	
Uke 9				
Tirsdag til lørdag		19.00	Øyvind Samnøy	Flymisjonen
Søndag	06. mars	11.00	Øyvind Samnøy	Flymisjonen
Søndag	06. mars	18.00	Gordon Tobiassen	Ordet og Israel
Søndag	13. mars	11.00	Steinar Handeland	
Søndag	20. mars	11.00	Gunnar Soppeland	
Søndag	27. mars	11.00	Oddvar Dahl	

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høiby.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

CD med sang av ungdomskoret Gledesbud
fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til
de ulike priser på
bøker og CDer!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Krossen

Av Jon Berg

Eg stansar ved krossen der Frelsaren leid.
Der synda og Satan fekk endeleg nei.
Eg finn ikkje fred før ved krossen eg står
og skodar i undring min Frelsarmanns sår.

Eg freistar rett ofte så sjølstyrt å gå,
men hjelp til å leve eg berre kan få
når eg kan få skode min Frelsar så kjær,
for der er min siger, i krossgåta her.

Når motlaus og bitter i striden eg står,
og kjenner at foten er blodig og sår.
Når motgang og trengsel og kross tyngjer ned;
ved foten av krossen eg atter finn fred.

Du tuktar i nåde, min Frelsar, så god.
Eg har ikkje enno med død og med blod
forsegla mi tru og min kjærleik til deg,
eg strevde så ofte på lidingsfylt veg.

Den legande frukt eg ved krosstreet får
når trøytt og fortvila på vegen eg går.
Mi ferd heim til himlen, til sabbat og ro;
den frukt finn eg berre i Frelsarens blod.

Så vil eg fortsette i tru på min Gud,
eg er då i stormen hans blodkjøpte brud.
Eg sigrar ved synet av han som seg gav
og sigerrik oppstod frå død og frå grav.

Nå er eg snart heime der striden er endt
og glad eg kan takke for alt som har hendt.
For nåde det var, både glede og tuktt.
Min Jesus blir alltid den rikaste frukt.

Og kan eg få tene den tid eg har att,
så vil eg deg følgje om vegen vert bratt.
Og kan eg få vinne og trøyste ei sjel
i storm og i mørke, eg endå er sæl.